

BÀI HỌC 11

THỂ HIỆN NIỀM HY VỌNG TÁI LÂM

CÂU GÓC: “*Vậy, hỡi anh em yêu dấu của tôi, hãy vũng vàng, chớ rúng động, hãy làm công việc Chúa cách dưng dặt luôn, vì biết rằng công khó của anh em trong Chúa chẳng phải là vô ích đâu*” (1 Cô-rinh-tô 15:58).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Lu-ca 18:1-8; Ma-thi-ơ 24-25; 1 Cô-rinh-tô 15:12-19; Truyền đạo 8:14; 12:13, 14; Khải huyền 21:1-5; 22:1-5.*

Đức Chúa Giê-su đã công bố vương quốc Đức Chúa Trời như một thực tại hiện thời, mà chúng ta có thể trở nên một phần tử ngay hôm nay. Ngài sai các môn đồ đi ra để tuyên rao sứ mạng ấy, và thực hiện vương quốc của Ngài thông qua việc rao giảng phúc âm và bằng cách phục vụ tha nhân; nghĩa là, đã được lãnh không thì hãy cho không (Ma-thi-ơ 10:5, 8).

Nhưng Đức Chúa Giê-su cũng nói rõ rằng vương quốc của Ngài là một loại vương quốc khác, chẳng phải thuộc về thế gian này (Giăng 18:36), và vẫn chưa hoàn tất. Bởi sự giáng sinh (trần) của Ngài, sự nghiệp truyền giáo, cái chết và phục sinh, nước của Đức Chúa Trời đã được khánh thành. Tuy nhiên, Đức Chúa Giê-su cũng mong chờ một thời điểm nước ấy sẽ thay thế hoàn toàn các quốc gia của thế gian này, và sự trị vì của Ngài sẽ ngự trị trên toàn thể địa cầu.

Theo định nghĩa, những người Cơ Đốc Phục Lâm là những người có hy vọng, vì đang trông đợi vương quốc và sự phục lâm nói đây. Nhưng hy vọng này, tuy chủ yếu hướng về một thế giới mới trong tương lai, cũng có khả năng thay đổi hiện tại. Với niềm hy vọng phục lâm, chúng ta sống trong hiện tại như cách chúng ta sẽ sống trong viễn ảnh tương lai mà chúng ta kỳ vọng. Chúng ta cần bắt tay vào nỗ lực tạo sự khác biệt ngay bây giờ, theo cách phù hợp với thế giới tương lai mà chúng ta kỳ vọng.

1. “CÒN BAO LÂU NỮA, CHÚA ƠI?”

Xuyên suốt Kinh Thánh, có một lời ta thán mà dân Chúa – đặc biệt là những người trải qua cảnh nô lệ, lưu đày, áp bức, nghèo đói, hoặc bất công hay các bi kịch khác – lặp đi lặp lại mong Đức Chúa Trời can thiệp. Trong sự nô lệ đọa đày ở Ai Cập, tù nhân bị lưu đày ở Ba-by-lôn và nhiều hoàn cảnh khác, dân Y-sơ-ra-ên đã kêu cầu Chúa để Ngài thấy và nghe sự đau khổ của họ, hồng sửa đổi những sai trái này. Và Kinh Thánh đã đưa ra những ví dụ quan trọng về các hành động của Đức Chúa Trời để giải cứu và khôi phục dân sự của Ngài, ngay cả đôi khi còn trả thù những kẻ áp bức và đối nghịch họ.

Nhưng các cuộc giải cứu ấy thường không kéo dài. Vì thế, các tiên tri khác nhau tiếp tục chỉ đến một sự can thiệp trường tồn cuối cùng, khi Đức Chúa Trời sẽ chấm dứt mọi tà ác và nâng đỡ kẻ bị chà đạp. Đồng thời các tiên tri cũng tiếp tục kêu cầu Chúa: “Ngài sẽ không thương xót Giê-ru-salem và các thành của Giu-đa cho đến chừng nào?” (Xa-cha-ri 1:12).

Thi thiên đầy những tiếng trách than về tiền rừng bạc biển được phô trương và sự may mắn của những kẻ độc ác trong khi người công bình bị lạm dụng, bóc lột và nghèo khổ. Tác giả Thi thiên liên tục kêu gọi Đức Chúa Trời can thiệp, tin rằng thế giới hiện tại thiếu tính cách trật tự mà Đức Chúa Trời đã dựng nên hoặc được kỳ vọng. Tác giả Thi thiên cũng tiếp nổi tiếng kêu than của các tiên tri và kẻ bị áp bức. “Còn bao lâu nữa, Chúa ơ?” (Thi thiên 94:3–7).

Theo một nghĩa nào đó, sự chịu đựng các bất công trở nên khó khăn hơn đối với những ai tin vào một Đức Chúa Trời công minh, hay tin vào một Đấng mong muốn công lý cho tất cả mọi con cái Ngài. Dân sự của Chúa sẽ luôn có cảm giác bứt rứt trước tình trạng tội ác tràn lan trên thế giới. Sự thiếu hành động của Chúa dường như là một lý do cho sự thiếu kiên nhẫn này. Vì vậy, các tiên tri đôi khi đã chất vấn bằng một giọng hơi gay gắt: “Hỡi Đức Giê-hô-va! Tôi kêu van mà Ngài không nghe tôi cho đến chừng nào? Tôi vì có sự bạo ngược kêu van cùng Ngài, mà Ngài chẳng khứng giải cứu tôi!” (Ha-ba-cúc 1:2). Một tiếng thở than tương tự được tìm thấy trong Tàn Ước, trong đó ngay cả chính vạn vật cũng được miêu tả là đang rên rỉ để Chúa giải cứu và tái tạo (Rô-ma 8:19–22). Trong Khải huyền 6:10, tiếng kêu ca “Còn bao lâu nữa, Chúa ôi?” được nói lên thay cho những người đã tử đạo vì niềm tin sắt đá của họ nơi Đức Chúa Trời. Ấy là cùng một tiếng than kêu cầu Đức Chúa Trời can thiệp, thay mặt cho các con dân của Ngài bị đè nén và bị bắt bớ.

Xin đọc Lu-ca 18:1–8. Đức Chúa Giê-su nói gì về phản ứng của Đức Chúa Trời trước những tiếng than khóc và các lời cầu nguyện không thôi của dân Ngài mong Ngài hành động thay cho họ? Điều này liên hệ thế nào tới sự cần thiết cho đức tin?

2. MỘT LOẠI HY VỌNG ĐẶC BIỆT

Tôn giáo thường bị chỉ trích vì có xu hướng lôi kéo các tín đồ ra khỏi cuộc sống hiện thời ngay ở đây để hướng tới một thế giới bên kia tốt hơn. Các chỉ trích này nhằm vào thái độ chú trọng một cõi khác đưa đến một hình thức phải tay thoát tục đã được thánh hóa, khiến tín đồ không có lợi ích nhiều cho thế giới và xã hội hiện tại. Trong một số trường hợp, chính các tín đồ là tông phạm của những lời chỉ trích như vậy, vì đôi khi họ thậm chí còn tu luyện, thuyết giáo và thực hành các loại thái độ tiêu cực bị chỉ trích ở trên.

Ngoài ra, cũng có những ví dụ đáng lên án về những người nắm quyền lực bảo người nghèo và bị áp bức nên yên phận chấp nhận số phận hẩm hiu của họ trong lúc này, bởi vì, khi Đức Chúa Giê-su trở lại, tất cả mọi sự sẽ được làm cho hoàn chỉnh.

Đúng vậy, thế giới của chúng ta là một nơi sa đọa, đổ vỡ và đầy bi thảm, và không có gì sai quấy để khao khát một thời điểm khi Đức Chúa Trời sẽ hoàn chỉnh thế giới; khi Ngài sẽ chấm dứt sự bất công, đau đớn và sầu bi; và khi Ngài sẽ thay sự rối loạn hiện tại bằng vương quốc vinh quang và công chính của Ngài. Rốt cuộc, không có hy vọng đó, không có lời hứa đó, chúng ta thực sự không có hy vọng nào khác.

Trong bài giảng về ngày tận thế (Ma-thi-ơ 24 và 25), Đức Chúa Giê-su đã dành nửa phần đầu để giải thích chi tiết về sự cần thiết phải trốn thoát, thậm chí đến mức cảnh báo rằng “Nếu những ngày ấy không giảm bớt, thì chẳng có một người nào được cứu” (Ma-thi-ơ 24:22). Nhưng đây chỉ là phần giới thiệu cho lời giải thích của Ngài về tầm quan trọng của những lời hứa của Đức Chúa Trời. Nếu chỉ tập trung vào, hay ngay cả quá nhấn mạnh, khía cạnh “thoát hiểm” trong niềm hy vọng cho tương lai của Cơ Đốc nhân, chúng ta sẽ bỏ sót một số ý tưởng sâu xa hơn trong bài giảng của Đức Chúa Giê-su.

Xin đọc Ma-thi-ơ 24 và 25. Trong bài giảng này của Đức Chúa Giê-su, các ý tưởng quan trọng nhất là gì? Bạn tóm tắt thế nào các lời chỉ dẫn của Đức Chúa Giê-su về cách chúng ta nên sống trong khi đang đợi sự trở lại của Ngài?

Những ý niệm chúng ta tin về tương lai có ý nghĩa quan trọng đối với cách chúng ta sống bây giờ. Một lòng trông cậy lành mạnh nơi lời hứa của Đức Chúa Trời – về tương lai tươi sáng Ngài dành cho thế giới chúng ta – khuyến khích chúng ta tham gia hầu có một đời sống phong phú và sâu sắc, giúp đỡ cho tha nhân.

Niềm hy vọng và lời hứa về sự tái lâm của Đức Chúa Giê-su có thể tác động cách chúng ta nên sống bây giờ như thế nào, đặc biệt là trong bối cảnh giúp đỡ những người gặp khó khăn?

3. HY VỌNG Ở SỰ PHỤC SINH

Niềm hy vọng của Cơ Đốc giáo trong sự tái lâm của Đức Chúa Giê-su không chỉ là mong chờ một tương lai tươi sáng. Đối với các Cơ Đốc nhân tiên khởi, sự sống lại thể xác của Đức Chúa Giê-su là một bằng chứng cung cấp cho niềm hy vọng nơi sự tái lâm của Ngài một thực tại vững chắc. Nếu Đức Chúa Giê-su có thể trở về từ cõi chết – sự kiện họ đã chứng kiến tận mắt – thì Ngài chắc chắn sẽ trở lại để hoàn thành sứ mạng loại bỏ tội lỗi cùng các ảnh hưởng nguy hại để làm mới lại thế gian này (1 Cô-rinh-tô 15:22, 23).

Đối với sứ đồ Phao-lô, sự phục sinh là yếu tố then chốt của niềm hy vọng nơi sự Phục Lâm. Người đã sẵn sàng để đặt tất cả “thanh danh” của mọi lời mình giảng trên phép lạ kỳ diệu nhất này của Đức Chúa Giê-su: “Và nếu Đấng Christ đã chẳng sống lại, thì đức tin anh em cũng vô ích” (1 Cô-rinh-tô 15:17). Hãy suy nghĩ về những lời tâm tình rất bộc trực này của sứ đồ và tầm quan trọng của sự phục sinh của Đấng Cơ Đốc đối với mọi điều tốt đẹp mà chúng ta hy vọng.

Xin đọc 1 Cô-rinh-tô 15:12–19. Bạn giải thích thế nào cho một người không tin nhưng thắc mắc về lý do tại sao lẽ thật phục sinh rất quan trọng trong niềm hy vọng Cơ Đốc giáo?

Chúng kiến việc Đức Chúa Giê-su sống lại đã biến đổi các môn đồ đầu tiên một cách sâu xa. Như chúng ta đã thấy, trước đây Đức Chúa Giê-su phái họ ra đi để tuyên rao và thực hiện vương quốc của Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 10:5–8). Tuy nhiên việc Đức Chúa Giê-su bị bắt giữ, tra tấn và đem đi hành hình làm mềm nhũn lòng can đảm và tiêu tan mọi hy vọng của họ. Sứ mệnh sau này của họ (Ma-thi-ơ 28:18, 20), được Đức Chúa Giê-su, Đấng đã sống lại, giao phó và được Đức Thánh Linh hành động (Công vụ 2:1–4), đặt họ trên con đường thay đổi thế giới và sống thể hiện vương quốc Đức Chúa Giê-su thiết lập.

Được giải thoát khỏi quyền lực của sự chết và nỗi sợ chết, các tín đồ sơ khai đã can đảm chia sẻ và sống đời nhân danh Đức Chúa Giê-su (1 Cô-rinh-tô 15:30, 31). Điều ác mang lại chết chóc và cũng mang lại đau khổ, bất công, nghèo đói và áp bức dưới mọi hình thức. Tuy nhiên, vì Đức Chúa Giê-su và sự chiến thắng hiển hách của Ngài trên sự chết, tất cả các thảm trạng này sẽ có ngày phải kết thúc. “Kẻ thù bị hủy diệt sau cùng, tức là sự chết” (1 Cô-rinh-tô 15:26).

Rốt cuộc, đâu cho bất cứ ai được chúng ta cứu giúp ngày hôm nay, rồi cũng đều chết. Sự thật nghiệt ngã này dạy chúng ta điều gì về tầm quan trọng của nỗ lực cho người khác biết đến niềm hy vọng mà họ có thể tìm được nơi sự phục sinh và sự chết của Đấng Cơ Đốc?

4. HY VỌNG NƠI SỰ PHÁN XÉT

Xin đọc Truyền đạo 8:14. Bạn thấy thực tại phù phàng của nội dung câu này như thế nào?

Mặc dù chỉ riêng đau khổ, áp chế và bi kịch cũng đã đủ khó để gánh chịu, hưởng chi bị tổn thương, hay xúc phạm nếu chúng dường như vô nghĩa hoặc không được ai đếm xỉa. Sự phi lý của đau buồn sau đó đôi khi còn thấm thía nhiều hơn tác động khởi đầu. Cuối cùng, một thế giới không có công lý là sự phi lý tàn nhẫn. Không có gì ngạc nhiên khi các văn sĩ vô thần trong thế kỷ 20 cảm thán về những nan đề họ cho là sự “vô lý” của tình trạng làm người. Đương nhiên thế giới của chúng ta sẽ rất là phi lý khi không có hy vọng nơi sự công bằng, không có hy vọng nơi sự phán xét, hay không có hy vọng nơi sự sửa sai các tệ trạng lan tràn.

Nhưng tiếng kêu ca trong Truyền đạo 8:14 không phải là một kết thúc của câu chuyện. Ở phần cuối các lời phản đối của mình, tác giả Sô-lô-môn đột ngột chuyển hướng. Giữa những than thở về tình cách vô nghĩa của đời sống, ông bỗng đại khái tuyên bố: Đợi một lát, Đức Chúa Trời sẽ phán xét, vì vậy mọi việc không hoàn toàn vô nghĩa đâu; thực ra, hiện giờ mọi thứ và mọi người đều có giá trị, bởi vì chúng ảnh hưởng các phán quyết trong giờ phán xét.

Xin đọc Truyền đạo 12:13, 14. Các câu Kinh Thánh này tỏ lộ gì cho chúng ta về nhận thức rằng mọi việc chúng ta làm ở dương thế này vô cùng quan trọng?

Hy vọng nơi sự phán xét phản ánh các ý tưởng người ta tin về bản chất cốt lõi của Đức Chúa Trời, về cuộc đời và thế giới chúng ta đang sống. Như đã thấy, Kinh Thánh khẳng định rằng chúng ta sống trong một thế giới mà Đức Chúa Trời tạo ra và yêu thương, nhưng cũng là một thế gian lảm lạc, và Đức Chúa Trời đang tuần tự làm việc theo kế hoạch tái tạo của Ngài, tất cả xuyên qua sự sống và cái chết của Đấng Cơ Đốc. Sự phán xét của Đức Chúa Trời là một phần thiết yếu trong việc hoàn chỉnh thế gian. Đối với những người bị hắt ra bên lề, bị hành hạ, bức hiếp, và bóc lột thì lời hứa về sự phán xét mang lại công lý chắc chắn là một tin mừng cho họ.

Bạn nghĩ sao khi biết rằng, một ngày nào đó, và theo cách mà chúng ta không thể nào tưởng tượng nổi, công lý mà chúng ta vẫn hằng ước mơ sẽ được thực thi? Làm thế nào chúng ta có thể rút ra hy vọng từ lời hứa này?

5. KHÔNG CÒN KHÓC LÓC HAY ĐỐN ĐAU

Xin đọc Khải huyền 21:1-5; 22:1-5 và dành chút thời giờ để thử tưởng tượng cuộc sống sẽ ra sao theo sự mô tả ở đây. Tại sao khó cho chúng ta để tưởng tượng được một cuộc sống không có tội lỗi, chết chóc, đau đớn và nước mắt?

Các mô tả trong Kinh Thánh về đời sau khi không còn tội lỗi thật quá tuyệt diệu và vinh quang, và chắc chắn chỉ đại diện một phần rất nhỏ những gì đang chờ đón chúng ta. Ngay cả trong các câu Kinh Thánh ở đây, sự mô tả gồm phần lớn những điều sẽ vắng mặt cũng như những điều sẽ có mặt. Khi mà thế giới này với các đau thương của nó là tất cả những gì chúng ta từng biết và trải nghiệm, thật khó có thể tưởng tượng được một cuộc sống không có đón đau và khổ nạn, chết chóc và sợ hãi, bất công và nghèo đói.

Không những sẽ không còn bất cứ điểm bất toàn nào, nhưng sự mô tả ở đây thêm một ít nét cá nhân: “Ngài sẽ lau ráo hết nước mắt khỏi mắt chúng (Thi thiên 21:4). Trong bối cảnh nói về những người đã được cứu vớt, chỉ riêng qua câu này, chúng ta thấy lòng yêu thương của Đức Chúa Trời đối với nhân loại đã phải chịu đựng khổ đau trong suốt lịch sử loài người. Ngài không chỉ dứt khoát triệt tiêu nỗi đau khổ triển miên, mà còn đích thân lau ráo những giọt lệ chứa chan thâm sâu.

Bị vùi dập và hằn sâu các vết sẹo của một mảnh đời tội lỗi trong một thế giới đầy bất công lẫn bi kịch, chúng ta có thể thấy trong sách Khải huyền các gợi ý về một tiến trình chữa lành cho tất cả chúng ta, những người từng là nạn nhân của tội lỗi qua nhiều phương diện khác nhau. Mô tả về cây sự sống, tác giả Giăng giải thích rằng “những lá cây đó dùng để chữa lành cho các dân” (Khải huyền 22:2). Một lần nữa, Đức Chúa Trời cho thấy sự hiểu biết và lòng thương xót của Ngài đến loài người trong thế gian tội lỗi này, trong ấy con người bị bắt buộc phải cảm nhận, kinh qua, chứng kiến, và thậm chí tham gia vào những gì xấu xa. Kế hoạch của Ngài để tái tạo thế giới chúng ta nhấn mạnh sự khôi phục và chữa lành mỗi người.

Cho đến lúc ấy, chúng ta tìm cách trở nên tất cả những gì chúng ta có thể trở nên trong Đấng Cơ Đốc, làm phận sự của chúng ta, dầu rất nhỏ bé và thấp hèn, để phục vụ những người xung quanh đang cần những gì trong khả năng giúp đỡ của chúng ta. Dù bất cứ trong lãnh vực nào – những lời nói ân cần, một chén cơm còn nóng, trợ giúp y tế hay nha khoa, quần áo, tư vấn – bất cứ nghĩa cử nào chúng ta có thể làm, chúng ta nên làm với một tình yêu vị tha, quên mình, hy sinh, mà Đức Chúa Giê-su đã thể hiện khi Ngài sống trên đất.

Tất nhiên, bất chấp những nỗ lực mạnh mẽ nhất của chúng ta, thế giới này sẽ càng ngày càng tồi tệ hơn. Đức Chúa Giê-su biết rõ thực tế phủ phàng ấy; tuy nhiên, nhận thức ấy đã không ngăn cản Ngài trong việc chăm sóc người khác, và nó cũng không nên ngăn cản chúng ta.

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

“Khi Đức Chúa Trời lên tiếng giải cứu dân sự Ngài thì có một sự tinh thức kinh hoàng cho những người đã mất tất cả trong cuộc đấu tranh cho sự sống. Khi còn ân điển thì họ bị mù quáng bởi những sự phỉnh gạt của Sa-tan, và bào chữa cho đời sống tội lỗi mình. Kẻ giàu kiêu ngạo về sự cao sang của mình hơn những người kém may mắn; nhưng họ đạt được sự giàu sang là vì đã vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời. Họ hồ hững không cho kẻ đói ăn, không mặc cho kẻ trần truồng, không đối xử công bình, và không có lòng thương xót. . . . Họ đã bán linh hồn mình để đổi lấy sự giàu sang và vui thú thế gian, và không tìm cách trở nên giàu có trong Đức Chúa Trời. Kết quả của đời họ là sự thất bại; sự vui thú biến thành đắng cay, tài sản trở thành hư hoại.” – Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 654.

“Cuộc thiện ác đấu tranh vĩ đại đã chấm dứt. Tội lỗi và kẻ có tội không còn nữa. Toàn thể vũ trụ được thanh lọc. Mọi loài thọ tạo cùng nổi lên một nhịp điệu hòa hợp và hoan hỉ. Từ Ngài là Đấng tạo ra muôn vật, sự sống, ánh sáng và sự vui mừng tuôn tràn ra khắp không gian vô tận. Từ một nguyên tố nhỏ nhất đến một thế giới vĩ đại nhất, mọi vật sống động hay bất động, trong nét đẹp và niềm vui trọn vẹn, đều đồng thanh tung hô: Đức Chúa Trời là sự yêu thương!” – Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 678.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Xin giải thích tại sao bài học tuần này chứng minh tính cách quan trọng của đời sống, ở đây và ngay bây giờ. So sánh ý tưởng này của bài học với chủ trương rằng Cơ Đốc nhân không cần phải quan tâm đến cuộc sống và thế giới hiện tại, bởi vì Chúa sẽ phá hủy tất cả và làm lại từ đầu. Làm sao để chúng ta có thể nương tựa nơi lời hứa về đời sống mới, nhưng cẩn thận không làm nger những người thiếu thốn (do lập luận rằng, suy cho cùng, tội hậu Đức Chúa Trời cũng sẽ giải quyết mọi vấn nạn)? Làm sao chúng ta có thể đảm bảo rằng mình sẽ không trở thành, tệ hơn nữa, một trong những kẻ viện cố trên đây để bóc lột người khác?
2. Cách hiểu biết đúng đắn của người Cơ Đốc Phục Lâm về các lời tiên tri trong Kinh Thánh kỳ vọng rằng các xấu xa, rắc rối và đau khổ sẽ gia tăng khi Đức Chúa Giê-su sắp tái lâm. Khi những hoạn nạn ấy xảy đến, chúng ta thường trích dẫn Ma-thi-ơ 24. Ngoài ra, dựa trên đoạn kể, 25, của sách Ma-thi-ơ, quan điểm của chúng ta về các thảm kịch đó là gì?

TÓM TẮT:

Đức Chúa Trời toàn thiện, toàn năng và công minh của chúng ta sẽ không cho phép điều ác ngang nhiên tái diễn mãi. Niềm hy vọng vĩ đại của Kinh Thánh là sự trở lại của Đức Chúa Giê-su để chấm dứt tội ác và xóa bỏ bất công, nhằm tái tạo thế giới theo đúng nghĩa của sự sáng tạo nguyên thủy. Được xây dựng trên biến cố phục sinh của Đấng Cơ Đốc, niềm hy vọng này có thể biến đổi hiện tại, mang lại lòng can đảm giúp chúng ta phục vụ Đức Chúa Trời và tha nhân trong khi đang mong đợi ngày tái lâm huy hoàng.